

Publicerad 2020-06-21 08:15 av Nanna X

Äventyr i vardagen, självupplevda 19-20/6.

Midsommar-mirakel

Jag kan visst aldrig lära mig. Jag gör alltid för mycket mat till högtider, som om jag fortfarande hade storfamilj med sex hungriga barn. I år var det veganpajer till grannfamiljen och så förstås den obligatoriska matjessillen, nypotatisen och gräddfilen med gräslök. Men så kom jag lite sent till lunchpicknicken på gården, så de flesta var redan mätta. Det fick bli potatissallad igen av resterna. Och fryst paj.

Att jag kom sent till picknicken berodde på dilljakten. Man kan faktiskt inte koka nypotatis utan dill, särskilt inte till midsommar. Skaften ska koka i potatisvattnet och dillbladen klippas över de färdigkokta mjälla knölarna. Så gjorde mormor, och så gör jag. Nu tyckte jag verkligen att jag varit förutseende och handlat alla grönsaker på Möllevångstorget redan på torsdagen. Miljövänlig som jag är plockade jag ihop potatis, jordgubbar, kantareller, lök och tomater i min medhavda tygkasse och bad sedan torghandlaren lägga ner en knippe dill också. Dillen såg verkligen färsk och fin ut, mörkgrön och spänstig.

- Absolut, inga problem, log handlaren på bästa zlatandialekt med ett blixtrande leende.

Jag betalade, fyllde halva dra-maten med grönt och traskade vidare mot ICA och systemet vid Triangeln. Massor av folk både på bolaget och vid busshållplatsen. Jag beslöt mig för att promenera hem för att slippa trängas. När jag kom hem var jag jättetrött och packade bara upp de varor som absolut måste stå i kylan, tog ett glas vin på balkongen och satte sedan igång med pajerna.

Midsommaraftons morgon upptäckte jag att jag inte hade någon dill. Torghandlaren måste ha glömt den. Jag hade verkligen inte tid att ge mig iväg till Möllan igen, så jag satsade på närbutikerna. Polsklivs Hos Sylvia hade bara torkad dill, Nallen's Livs bara fryst och grönsaksaffären vid Sevedsplan ingen dill alls. Det fick bli fryst. När jag kom hem satt grannarna redan på gräsmattan och övervakade mitt potatiskok. Jag bor bara en halv trappa upp, så de hade full insyn i mina bestyr.

Lyckligtvis var även kompisen med mandolinen försenad, så jag hann få i mig lite sill och potatis innan det var dags för Små grodorna. Grannen hämtade ståbasen och det svängde riktigt bra.

På midsommarnatten drog kubb- och ravepartyt igång i tältet på gården. Jag sov gott i alla fall, utmattad efter allt umgänge och helt utan blommor under kudden.

Nästa dag var en lördag, Midsommardagen. Jag chillade lite på balkongen och putsade på luckorna till det

retromålade vitrinskåpet. Snart skulle jag nog kunna anse skåpet så pass färdigt att jag vågade skicka en bild till min syster. Grannarna kom tillbaka från strandturen och jag traskade upp till dem med den överblivna havremjölken. Sedan gick jag ut med soporna.

När jag kom tillbaka hade två katastrofer inträffat samtidigt. Mobiltelefonen var försvunnen och balkongdörren hade gått i baklås. Jag försökte hålla paniken tillbaka, messade mina barn på min nyinköpta Chromebook, lyckades hitta låsoljan och sprutade på massor. Jämte katten är mobilen och balkongen mina bästa vardagsvänner. Nu hade jag mist dem båda på en helgdag. Jag misstänkte starkt att de var i konspiration, att mobilen låg någonstans på balkongen.

Ingen av strategierna fungerade. Barnen svarade inte, de var säkert ute och cyklade. Låsoljan hade ingen effekt. Jag finkammade lägenheten och gården utan resultat och ryckte desperat i balkongdörrens vred. Till slut tog jag sats, klättrade upp för den nybyggda, stabila kattstegen till balkongen och lyfte mina trötta ben över räcket. Nähä. Ingen mobil på balkongen, och dörren gick inte att öppna utifrån heller. Jag klättrade tillbaka och gick upp till grannarna igen, beklagade mig, lämnade mitt telefonnummer och försökte trösta mig med ännu ett glas vin.

Miraklet inträffade. Grannen hann ringa precis före barnen. Mobilen låg i skurhinken på toaletten, ett av de få ställen jag inte hade letat på. Tangosignalen gick inte att ta miste på. Nu fungerade mirakulöst nog balkongdörren också igen. Midsommardagen var räddad! Jag fick nästan lust att binda en senkommen krans. Åt grannarna, Chromebooken, låsoljan, barnen, kattstegen och katten.